

Idk. d. 7de Jan.

Kjære Ven!

Pliidelig naagner jeg af
en kolid Eftermiddagsstemning at, at
Nagen begynder at banke løs ved
inden mig; det er Kjøret, som
hvor gjæst Løbe har sat sit
Instrument inden mit Varehus i
Stuen og sin i Kompositummet
dunder løs paa en Eders Skitning
som det merkkeligst nok kvider
Markk end efter de mange
Opførelser i d'omme -
Naa, det er ^{dog til Skitningen} ~~naa~~ ~~hjeteligt~~ bare
væst for ham selv, at bare
ligeas kensyns løs som upaalidelig,

og jeg har jo i min ungdom
hørt at findes mig i, hvor der
var 100 fange varre. —

Det var en pragtlig Sultgæde,
Du sættede is; var hørbelygt
Tak derfor; is med den stans
fjeldt ind med i en halv Sues
Rage at spillet og syngt dem. —
Frisolten var for stor og siden
har jeg ikke kunnet være kløvet!
Den varer Tid vil jeg vel ikke
kunne spille 10 Minutter derlig
for saa atta at manne kalde
op; sættede gæde det bestandt?
men dog, som Du ser, fremt.
Skide jeg usone en Sæg, som

Prinsessen, hvorfor jeg ikke for her
skrevet Dig til, er, som antydet,
at jeg ikke her haak nok godt
for mig de sidste Dage; og ligst er
det saa, at kunne tage sig lidt for,
men uendene, noget alvorligt bliid
at komme i dete Liv. - Til
April flykte vi til Fredensborg;
der bliver jeg, til jeg er helt rask.
Det vilde være en Feil, om vi
kunne see Eden der. - Hvis F
komme herigenom, som Du skre,
gid det da ikke bliid, naar jeg
er i Rommet, hvor jeg naturligvis
skal iijer. - Les mig vel; et godt
g "gladeliigt Nytaar" for Eden og jeg
for alle som på Din herigom
Kj. Wierking